

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 września 2023 r.,

sprawy **A. Ć.**

skazanego z 200 § 1 k.k. i innych

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej

z dnia 17 marca 2023 r., sygn. akt VII Ka 16/23

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej

z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt III K 1020/21

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bielsku - Białej wyrokiem z dnia 12 października 2022 r. sygn. akt III K 1020/21, uznał A. Ć. za winnego tego, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia 2005 r. do dnia 28 lutego 2007 r. w Ł., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie obcował płciowo i dopuszczał się innych czynności seksualnych wobec małoletniego poniżej 15 lat X.X., w ten sposób, iż w czasie pobytu pokrzywdzonego w jego domu, po uprzednim prezentowaniu pokrzywdzonemu treści pornograficznych, odbywał z pokrzywdzonym stosunki oralne i analne, masował członka pokrzywdzonego, doprowadził pokrzywdzonego do masowania jego członka, całował pokrzywdzonego w usta i po całym ciele oraz doprowadził pokrzywdzonego do

całowania jego ciała, co stanowi przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. i z art. 200 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i za to, na mocy art. 200 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Tym wyrokiem też uznał A. Ć. za winnego tego, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia 2009 r. do bliżej nieokreślonego dnia 2010 r. w Ł., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie obcował płciowo i dopuszczał się innych czynności seksualnych wobec małoletniego syna w wieku poniżej 15 lat Y.Y., w ten sposób, iż w czasie pobytu pokrzywdzonego w jego domu odbywał z pokrzywdzonym stosunki oralne, masował członka pokrzywdzonego, doprowadził pokrzywdzonego do masowania jego członka oraz lizał odbyt pokrzywdzonego, co stanowi przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. i art. 201 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k., oraz tego, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia 2010 r. do dnia 27 lutego 2013 r. w Ł., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie obcował płciowo i dopuszczał się innych czynności seksualnych wobec małoletniego poniżej 15 lat X.Y., w ten sposób, iż w czasie pobytu pokrzywdzonego w jego domu, po uprzednim prezentowaniu pokrzywdzonemu treści pornograficznych; odbywał z pokrzywdzonym stosunki oralne i analne, masował członka pokrzywdzonego, doprowadził pokrzywdzonego do masowania jego członka, całował pokrzywdzonego w usta i po całym ciele oraz doprowadził pokrzywdzonego do całowania jego ciała, co stanowi przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. i art. 200 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i przyjmując, że opisane wyżej czyny zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności. Na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzył A. Ć. karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Ponadto zastosował wobec A. Ć. zakaz zajmowania wszelkich stanowisk i wykonywania wszelkich zawodów albo działalności związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi dożywotnio, a także zakaz kontaktowania się i zbliżania się do pokrzywdzonych Y.Y., X.Y. i X.X. na odległość mniejsza niż 50 metrów na okres 2

lat.

Ten wyrok został zaskarżony przez oskarżyciela publicznego, pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, a także przez obrońców A. Ć..

Po rozpoznaniu tych apelacji, Sąd Okręgowy w Bielsku - Białej wyrokiem z dnia 17 marca 2023 r., sygn. akt VII Ka 16/23, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że jako datę początkową czynu zarzucanego A. Ć. w punkcie 3, a przypisanego w pkt II przyjął bliżej nieokreślony dzień 2011 r., podwyższył kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie I do 3 lat, w punkcie II do 6 lat, a karę łączną orzeczoną w punkcie III do 8 lat. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Adwokat I. Z. – obrońca A. Ć., w złożonej kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej, **zarzuciła** rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 47a § 1 ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., naruszenie art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz art. 5 § 2 k.p.k., a także art. 6 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. **Wniosła** o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zastępca Prokuratora Rejonowego w Bielsku – Białej – Północ wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej (por. pisemna odpowiedź Zastępcy Prokuratora Rejonowego w Bielsku – Białej – Północ na kasację obrońcy skazanego A. Ć. – pismo z dnia 24 lipca 2023 r., sygn. PR 1 DS. [...]).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego A. Ć. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Treść zarzutów i części motywacyjnej kasacji na pierwszy rzut oka wskazuje, że jej Autor kwestionuje jakość dokonanej przez Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej kontroli odwoławczej wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt III K 1020/21, oraz jej efekt. Sprowadzają się one do

wykazania, że Sąd Okręgowy w Bielsku – Białej, nie rozważył w należyty sposób zarzutów i wniosków sformułowanych w apelacji obrońcy A. Ć.. W rzeczywistości jednak kasacja nie kwestionuje sposobu procedowania Sądu II instancji, a więc skutecznie nie zarzuca naruszenia prawa procesowego, ani go nie uzasadnia, zmierza natomiast do ponowienia kontroli odwoławczej w postępowaniu kasacyjnym. Oczywistość takiego zabiegu zwalnia Sąd Najwyższy od potrzeby powtarzania trafnej argumentacji Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej przedstawionej przez ten Sąd, w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego kasacją wyroku w odniesieniu do zarzutów apelacji. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że sformułowane w kasacji zarzuty są, jak się wydaje, wynikiem niezbyt wnikliwej lektury treści tego pisemnego uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku. Sąd Okręgowy w Bielsku – Białej, po rozpoznaniu apelacji i w ich wyniku przeprowadzeniu kontroli instancyjnej, zaaprobował w pełni dokonaną przez Sąd I instancji ocenę dowodów, odwołując się do argumentacji Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej. Zaskarżony wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy w zakresie winy i kwalifikacji prawnej, zaś jego zmiana dotyczyła wyłącznie wymiaru orzeczonych kar pozbawienia wolności oraz ustalenia w przedmiocie określenia daty początkowej czynu zarzucanego w pkt. 3, a przypisanego mu A. Ć. w pkt. II wyroku. Treść zaskarżonego kasacją wyroku oraz pisemne jego uzasadnienie, przekonuje, że Sąd Okręgowy w Bielsku - Białej, poza w/w zmianami, nie dokonał żadnej innej korekty ustaleń faktycznych, a jedynie przeprowadził, z perspektywy zarzutów apelacji, kontrolę instancyjną poczynionych ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji. Wbrew twierdzeniom Autora kasacji, Sąd Okręgowy w Bielsku - Białej przeprowadził kontrolę instancyjną w sposób poprawny. Uzasadnienie zaskarżonego kasacją wyroku tego Sądu zawiera powody rozstrzygnięcia oraz argumentację, wyjaśniającą w sposób logiczny i rzeczowy, dlaczego nie podzielił zarzutów i wniosków zawartych w apelacji obrońcy A. Ć., nie uchybiając wymogom określonym w art. 433 § 2 k.p.k., a zarazem realizując normę z art. 457 § 3 k.p.k. Wszystkie kwestie wskazane w apelacji, a następnie powtarzane w kasacji, były przedmiotem rozważań Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej (patrz w szczególności k. 750v akt sprawy).

Nie można też podzielić zarzutu naruszenia art. 47a § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych. Słusznie wskazano w pisemnej odpowiedzi na kasację, że zgodnie z § 50 ust. 1 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych, na potrzeby przydziału spraw rozpoznawanych w składzie 3 sędziów SLPS losowo tworzy, na okres do 12 miesięcy, składy, którym przydziela sprawy referentów. Jeśli SLPS nie wyznaczy pozostałych dwóch członków składu, wyznacza ich przewodniczący wydziału. Błędne jest zatem stanowisko obrońcy, że wszyscy członkowie składu orzekającego winni zostać wyłonieni przez SLPS.

Całkowicie bezzasadny jest także zarzut rażącego naruszenia art. 6 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., przez uczynienie podstawą wydania wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej okoliczności wynikających z zeznań pokrzywdzonych X.Y.. i X.X., przesłuchanych uprzednio w trybie art. 185c § 1 a i 2 k.p.k., mimo iż odtworzenie na rozprawie apelacyjnej w dniu 3 marca 2023 r. nagrań z przesłuchania pokrzywdzonych X.Y.. oraz X.X.. odbyło się bez obecności A. Ć., który nie miał możliwości odniesienia się do ich treści - z zachowaniem procesowej zasady bezpośredniości i prawa do obrony. Trzeba bowiem wskazać – na co słusznie zwraca uwagę prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację – że na rozprawie apelacyjnej w dniu 15 lutego 2023 r. (k. 677), o której terminie został prawidłowo zawiadomiony A. Ć. oraz w której uczestniczyli jego obrońcy, w związku z podniesionym w apelacji zarzutem, Sąd Okręgowy w Bielsku - Białej postanowił odtworzyć nagrania z przesłuchania pokrzywdzonych wyznaczając w tym celu kolejny termin na dzień 3 marca 2023 r. Na rozprawie apelacyjnej w dniu 3 marca 2023 r. (k. 685), o której terminie został prawidłowo zawiadomiony ówczesny oskarżony A. Ć. (rozprawa przerwana) oraz w obecności obrońców odtworzono nagrania z przesłuchania pokrzywdzonych, a obecne strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych. Nie doszło zatem do naruszenia prawa do obrony, zaś uchybienie Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej, wbrew twierdzeniom obrońcy, zostało sanowane na etapie postępowania odwoławczego.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak w postanowieniu.

[SOP]

[a]